

VELSMURT MASKINERI: Paul Hansen og resten av Vamp imponerte i Logen i Bergen onsdag kveld. Foto: Ørjan Nilsson

Ikke vilt, men vakkert, Vamp

Bunnsolid og inderlig fra Vamp som manglet det ørlille ekstra for at kvelden skulle bli magisk.

(iBergen.no) LOGEN: En av grunnene kan selvfølgelig være at Paul Hansen trasker alene inn på scenen for å åpne med «Amanda» bare noen få minutter over syv. Usedvanlig vakker åpning, men uansett konsertpublikumpublikum, i Vamps tilfelle godt voksent, er det vanskelig å få den helt store konsertstemningen to-tre timer etter arbeidsdagens slutt på en onsdag.

Men Vamp gjorde i hvert fall sin del av jobben prikkfritt. Ramsalte «Nok ein sang om havet» er upåklagelig og «God morgen, søster» får det bergenske publikummet til å nikke gjenkjennende til en gammel venn. Vamp-sjef Øyvind Staveland kjenner tydeligvis sitt publikum godt når han etter femtelåten «Velkommen inn» introduserer de fire neste fra «St. Mandag» og smiler høflig når han ber publikum om holde ut.

Se bildeserie fra konserten nederst i artikkelen.

Men de nye sangene er det absolutt ingen grunn til å lide seg gjennom. Flere av dem står fram som kveldens absolutte høydepunkter. På den såre radioballaden «På bredden» trer de yngste i bandet, Odin Staveland og Paul Hansen, fram og leverer kveldens første gåsehudøyeblikk.

En av «St. Mandags» aller flotteste øyeblikk er «Ved pianoet/Konkylie». Paul Hansen forkynner Harald Sverdrup-teksten om den blå melodien med en pondus som skulle tilsi at han har vært Vamp-vokalist på mer enn de 15 han faktisk har vært det.

Sekstetten veksler mellom de nye «St. Mandag»-låtene og gamle favoritter i det én time og tre kvarter lange settet. De tre sjefene i bandet Øyvind Staveland, Torbjørn Økland og Calle Apeland ser ut til å storkose seg på scenen. Nykomlingene gjør grovjobbene på gitar, piano og trommer, mens de eldste kan konsentrere seg om gitarsoloer, feleknicking, trekkspill, og dype basstoner. Krydderet, rett og slett.

Men det hele dreier seg mye om Paul Hansens stemme denne kvelden. Han er ikke Jan Ingvar Toft eller Vidar Johnsen, men kanskje han er bedre? Vanskelig å si etter så kort fartstid, men det virker meget lovende. Hansen åpner flere av låtene med minimalt akkompagnement eller muttens alene som på «Kim du nå va».

I den helt andre enden av støyskalaen serverer bandet nye «Alt i orden» med både Odin Staveland og Birger Misteregeen på trommer. Den funker ikke like bra som den hardtslående livefavoritten «Månemannen» som river publikum ut av balladetåken.

Det går et sukk gjennom publikum når de første tonene av «Tir n'a Noir» strømmer ut i Logen. Hymnen som for lengst har vokst seg større enn bandet fremføres fremdeles med en inderlighet og vannes absolutt ikke ut når bandets tredje vokalist synger om Mary McKear. Som ekstranummer får publikum «Våken drøm» og «Hønsahus» uten å gå helt av skafet. Ikke så rart kanskje, konserten slutter før 21-nyhetene.

Fremførelsen, intensiteten og showet er det absolutt ingenting å si på, men Vamp var ørlite grann stivbeinte på bergensåpningen sin. Hva med å begynne litt senere i kveld?

Av Ørjan Nilsson